

ffp

APRIL 1983

INNHOLD:

KK-kampanjen -83 og abonnementsutviklinga i Oslo	3.
Tillegg til protokollutskriften fra DM i Oslo-partiet 1982	5.
Statistikk over abonnementsutviklinga i Oslo	7.
Vedtak i »byggavd.»	8.
Lars mot Truls om beretninga	8.
Militærpolitikken	9.

FRISTER FOR FFP

Fristene for FFP-innlegg fram til sommeren er som følger:

Mai-nummeret: 29.April

Juni-nummeret: 1.Juni

DS-STOFF ————— DS-STOFF

KK-KAMPANJEN -83 OG ABONNEMENTSUTVIKLINGA I OSLO

MÅLSETTINGER FOR KAMPANJEN:

- Verve 450 dagsavisabbonnenter i løpet av 6 uker.
- Legge grunnlag for stabilt løssalg i alle boligområder der vi er, med høyere målsettinger enn før.
- Få gjennombrudd for salg på *arbeidsplassen* for de viktigste plassene, spesielt i industrien.
- Reise kampen mot det økonomistiske avviket i parti-arbeidet med spredning av avisa.

Rapporter. Til tross for klare frister og utsendte meldinger har vi fått inn rapporter fra *et lite mindretall* av laga når dette skrives. Dette gjør det unødvendig vanskelig for utvalget å komme med en skikkelig oppsummering. Vi må stadig basere oss på det som er kommet av rapporter, de møtene og diskusjonene utvalgets medlemmer sjøl har deltatt på, et oppsummeringsmøte med KK-ansvarlige i en del boliglag, og inntrykk. Møtet med KK-ansvarlige antyder noe av problemet er at de som er ansvarlige i laga sjøl har for dårlig oversikt.

Økonomisme-diskusjonen. Avstemningsresultatene viser stor oppslutning om distriktsmøtets konklusjoner. Men rapportene viser også en god del usikkerhet, og problemer med å konkretisere diskusjonene. Gode eksempler som er kommet fram:

Et framskredent medlem i et arbeidsplass-lag som etter lang diskusjon om klasseinnrettinga på avisa til slutt sa at grunnen til at han ikke ville sprøavisa på jobben sin, var at han mente det ville

gjøre sjansene hans til å bli valgt til tillitsmann på plassen mindre. Arbeidskameratene hans visste at han var kommunist,- men det var noe annet å være kjent som en som »trøkte på dem» kommunistiske standpunkter stadig vekk!

Ei jente som var aktiv i foreldreaksjonen i strøket kunne godt stå på sentret i bydelen og selge Klassekampen - men ville ikke spre avisa til de folka hun jobba sammen med i foreldreforeninga. Det ville skape problemer for front-samarbeidet.

Liknende problemer blei diskutert blant kamerater som jobber i en anti-imperialistisk front.

Hvor står vi nå? Vi har fått reist diskusjonen i store deler av partiet, uten at vi på noen måte kan si at alle motsigelser er løst eller at avviket er korrigert. Men det har vært mer politisk bevegelse rundt dette spørsmålet enn på lenge, og den har gjort at en del partimedlemmer og lag har kommet seg ut med avisa for første gang på lang tid. Det er et første skritt for mange, og viktig nok, sjøl om vi synes at noen lag stiller seg små oppgaver og er fornøyd med ganske lite.

Vervemålsettinga. Til tross for merkbart økt aktivitet under kampanjen, greide vi bare 93% av målsettinga etter at kampanjen var forlenga med 1 uke. Målsettinga var ikke kjempehøy, så vi kan ikke si oss helt fornøyd med resultatet. Og resultatene viser stor spredning. Noen lag og kamerater har overoppfylt målsettinga si tidlig i kampanjen, og inntrykket er at det er de som

- systematisk har »tråla» gamle abonnenter i strøket sitt
- systematisk har utnytta medlemmenes bekjenskaper og omgangskrets i vervinga.

Men ganske mange har ikke egentlig hatt noen *kampanje*. Flertallet av boliglaga som var på oppsummeringsmøtet, mente det ikke ville by på store problemer å opprettholde det arbeidet de nå drev også etter kampanjen. Dette lover jo bra på en måte for arbeidet framover, samtidig som det viser at vi har store svakheter når det gjelder å konsentrere partiets krefter og jobbe i kampanjestil.

Salget på Egertorget. Det har økt merkbart under kampanjen, og har var iert mellom 495 lørdag 22/1 og 155 lørdag 26/2, med et snitt på 260 aviser pr.lørdag. Det skyldes at vi har flere og mer stabile selgere enn før. Den som har ansvaret for å organisere salget på stedet, skal bli mer aktiv til å dirigere selgerne til forskjellige knutepunkter i sentrum, så ingen behøver å være redde for at vi skal få for mange selgere i sentrum! Vi har fortsatt store muligheter til å utvikle dette sentrumssalget bare vi har nok folk.

Og i tillegg til alle de som vi kommer i kontakt med gjennom dette omfattende salget, er det flere selgere rundt om i andre strøk av byen som sier at markering av avisa i sentrum øker deres lokale salg også. Avis blir mer kjent.

Utviklinga i abonnementstallet. I desember-FFP laget vi en oversikt over utviklinga av antall dagsavisabonnenter i Oslo fra desember-78 til november 82. Tallene viste at vi i løpet av 1982 hadde klart å snu den negative utviklinga i abonnementstallet. Fra mai 1982 hadde det gjennomsnittlige abonnementstallfor året økt hver måned. Vi har nå tall for 4 måneder til. De viser at denne utviklinga har fortsatt. Abonnementstallet i Oslo

stiger hver måned fram til og med mars -83.

Resultatet for 1982 blei 2243 dagsavisabonnenter i gjennomsnitt, mens målsettinga var 2350. Framgangen i 1982 var 63, mens målsettinga var 170. I desember skreiv vi : »SK har bestemt at målsettinga på 2350 abonnenter i gjennomsnitt for et år fortsatt skal være Oslos målsetting. Om den positive utviklinga i høst fortsetter, vil denne målsettinga bli nådd i løpet av høsten 1983. Når vi tar med hvor lite krefter partiet i Oslo som helhet har lagt i KK arbeidet det siste året, er det grunn til å satse på å nå denne målsettinga tidligere, slik at vi ved utgangen av året ligger godt over målsettinga på 2350.»

Tallene for siste halvår ser slik ut (parentes viser endring i forhold til tilsvarende mnd. året før):

Okt. -82	2316	(+142)
Nov. "	2352	(+139)
Des. "	2376	(+168)
Jan. -83	2376	(+184)
Febr. "	2469	(+144)
Mars "	2524	(+150)

Men abonnementstallet varierer en del i løpet av året, spesielt vil vi alltid ha lavere

tall for sommermånedene. For å ta hensyn til dette, har vi regnet ut gjennomsnittstallet for et år(ab.tallet

Nov.-81 til okt.-82	2217 (+11)
Des.-81 til nov.-82	2229 (+12)
Jan.-82 til des.-82	2243 (+14)
Feb.-82 til jan.-83	2258 (+15)
Mars-82 til feb.-83	2270 (+12)
Apr.-82 til mars-83	2283 (+13)

siste 12 mnd. delt på 12). Dette har utvikla seg slik:

Dette vil si at i mars i år manglet vi 67 på målsettinga på 2350. Hvis framgangen fortsetter så vi klarer å holde på »forspranget» på ca.150 flere abonnenter enn i fjort utover sommeren, vil målsettinga være nådd i september.

De viktigste oppgavene framover. De neste månedene vil vise om det virkelig er slik at kampanjen har lagt et grunnlag for arbeid på et høyere nivå enn før for avisa i Oslo-partiet. Det betinger spesielt at *fornyingsarbeidet* opprettholdes.

Flere kamerater i boligstrøk synes at dette er en trasig oppgave, særlig fordi det ofte tar så mange besøk å finne folk hjemme. Utvilsomt tar det tid. Men utviklinga i abonnementsstallet viser tydelig at det gir resultater. Og den kontakten vi får med folk i strøket vårt kan gi oss mer enn flere og mer stabile KK-abonenter. Det kan gi oss politiske

diskusjoner, 1.mai-aktivister, RV-stemmer og studiesirkeldeltakere.

Fornyingsarbeidet er heller ikke bare en oppgave for kamerater i boligstrøk. Dere som jobber mest blant arbeidskameratene deres eller i andre miljøer må også følge opp de abonnentene dere har rundt dere. Dere kan riktignok ikke få tilsendt stopplister eller abonnementsstatistikk for deres område fra KK-utvalget. Det betyr at dere må lage deres egne oversikter over omlandet, og jobbe ut fra dem.

Hvis vi i tillegg til grep om fornyingsarbeidet klarer å opprettholde løssalget på omtrent nåværende nivå, og legger vinn på å verve abonnenter gjennom løssalget også, mener vi at det er fullt mulig å holde på den framgangen vi har oppnådd i de neste månedene.

KK-utvalget

TILLEGG TIL PROTOKOLLUTSKRIFTEN FRA DM I OSLO-PARTIET -82

Nedenforstående skulle vært med i protokollutskriften fra distriktsmøtet 1982 i Oslo-partiet som blei sendt ut i januar. Den kom ikke med på grunn av plassmangel.

5.VALG AV DISTRIKTSSTYRE.

(Halvparten av medlemmene i det nye DS ble valgt enstemmig. Ett medlem ble

valgt mot 1 stemme. Ett medlem ble valgt med knapt to tredjedels flertall, resten av stemmene likt fordelt på mot- og avholdende stemmer. Resten ble valgt med fra 1 til 5 avholdende stemmer.

To kandidater til DS ble avvist med henholdsvis to tredjedels og tre fjerdedels flertall.

Det ble valgt varamedlemmer til DS.

Av de medlemmene som ble valgt til DS, er ca 40% gjenvalgt fra det gamle DS, og ca 60% er nyvalgt.

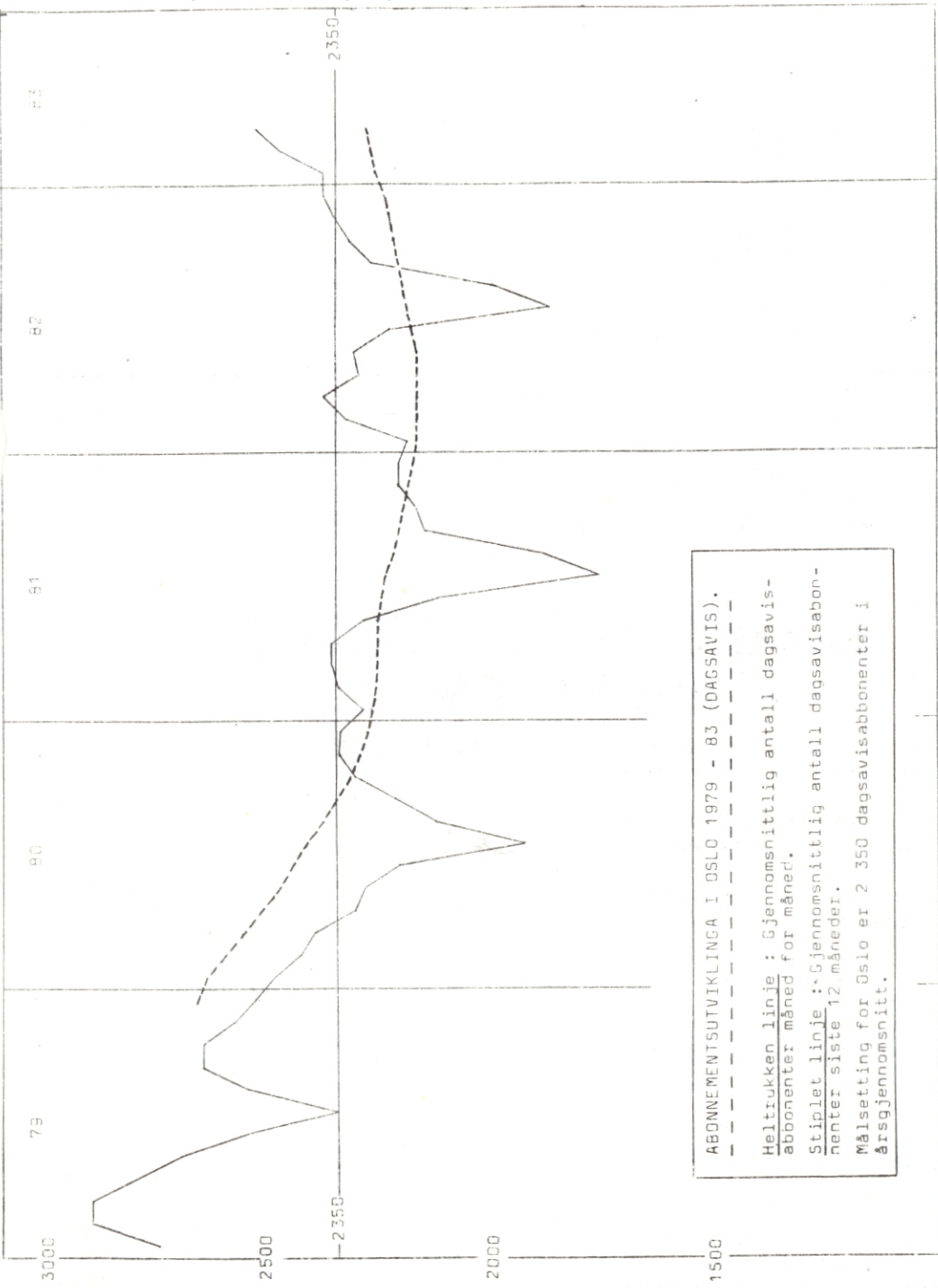
Arbeiderandelen i det nye DS på det tidspunktet det ble valgt er omkring 45%, mot under 40% i det avtroppende DS. Industri- og bygningsarbeiderandelen godt og vel en fjerdedel, mot ca 10% i det avtroppende DS.

Som resultat av at noen medlemmer, som i det gamle DS var ansatt som partifunksjonærer for DS eller på annen måte, nå går tilbake i vanlig jobb, vil arbeiderandelen antakelig ende opp på over 50%, og industriarbeiderandelen på omlag en tredjedel.

Kvinneandelen i det nye DS er i underkant av 40%, mot en tredjedel i det avtroppende DS.)

**HAR DU LEST "KRIG I NORGE"?
DET ER OBLIGATORISK MATERIALE
TIL BEREDSKAPSDISKUSJONEN I LAGA**

DEBATT

DEBATT

VEDTAK I "BYGGAVD."

Vår avdeling har fått beskjed om at DS har gitt oss en advarsel for vår bevilgning av 200 kr. til NTA. Vi vil i forbindelse med dette uttale:

1) Vi henviser til vår redegjørelse i TF og en kamerats redegjørelse til årsmøtet i distriktet -82.

2) Ved årsskiftet 81/82 rådde det etter vår mening stor uklarhet rundt freds- og forsvarspolitikken til partiet. Etter SKs uttalelse i saken, offentliggjort i TF for oktober -81, blei ikke saken noe bedre. Vi er enig i at vi i en så uklar situasjon ikke

burde bevilge pengene.

3) Vi har blitt beskyldt for, bl.a. i TF, å bryte vedtektene med åpne øyne. Vi vil derfor benytte anledning til å understreke at vi hele tida har vært tilhengere av demokratisk sentralisme og med det enhetlig opptreden utad. Avdelinga var, på det tidspunktet vedtaket ble gjort, overbevist om at vedtaket ikke var vedtektsstridig.

4) Vi tar DS-vedtaket til etterretning, og understreker at vi er innstilt på å kjempe for enheten i partiet.

LARS MOT TRULS OM BERETNINGA

SVAR TIL TRULS B. E FFP MARS.

Ja, jeg tror jeg er enig med Truls i at beretninga la for lite vekt på eksemplene på framgang. Dermed er det ikke sagt at den er »for ensidig negativ som en helhetsvurdering», slik distriktsmøtet uttaler.

Poenget er vel at vi er enige i stor grad om hva som er gærnt, men *hvor* gærnt det er, står det uenighet om. Hva som er hovedsak, framgang eller »trussel» har jeg ikke sagt noe om. Men, jeg vil påstå at beretninga har rett i at »den moderne revisjonismen utgjør en økende trussel» (høsten 82). På tross av framganger.

Du påpeker at jeg ikke tar opp taktikken til fredsbevegelsen. Jeg støtter dentaktikken og er enig med distriktsmøtet, selv om andre deler av vår krig/fred politikk forsømmes! Slutter

meg til P.G.G. ; advarsel mot revisjonistisk sikkerhetspolitikk, bl.a.

Men den moderne revisjonismen jeg ønsker å advare mot er altså i den videste forstand av begrepet. Beretninga skriver: »Lagas arbeid er ikke knytta til en strategi for sosialismen i Norge. Det lokale arbeidet lider sterkt under mangel på perspektiver. Grepene om skoleringsarbeidet er dårlig. De sentrale studiene er ikke leda av DS. Propaganda og agitasjon er mangelvare. KK spres dårlig. Plan og ledelse mangler på sentrale områder av arbeidet vårt».

I industrien har vi posisjoner vi ikke hadde før. Men vi bruker dem med langt mindre kraft og effekt. Samtidig er ikke avproletariseringa snudd. Vi rekrutterer svært lite fra industrien. Vi hadde mange

på sirkler, men få industriarbeidere og med færre innmeldinger enn venta. Hvor alvorlig ser du på dette?

I den grad partilagene ikke makter å komme seg ut av denne bakevja, utgjør den moderne moderne revisjonismen en

økende trussel.

De feil og mangler »vi alle er så enige om er alvorlige», må rettes opp også! ELLERS BLIR PARTIET NOE ANNET ENN DET DET KALLER SEG!

Lars O

MILITÆRPOLITIKKEN

Det er to saker jeg mener det er overordentlig viktig å fokusere på i debatten om militær/forsvars- og fredspolitikken.

1) Sovjet er den farligste supermakta og den mest sannsynlige krigsutførelsen.

2) Vi må »rette folks rettferdige harme mot årsaken til krigen - det imperialistiske systemet»

Jeg vurderer våre politiske utspill på militærpolitikken område utfra hvorvidt de tjener disse to »målsettinger». Fokuseringa på atomvåpna som »freds»bevegelsen (hvori opptatt NTA) står for, representerer en stor utfordring til oss, nettopp fordi dette ikke tjener, men tvert i mot motarbeider de målsettingene. Oppmerksomheten avledes fra Sovjet, og folks rettferdige harme rettes ikke mot imperialismen, men mot atomvåpna.

En taktikk overfor denne bevegelsen må etter min mening pr. dato i hovedsak bestå av kamp mot de ideene som framelskes. Dette fører meg inn på utgangspunktet for diskusjonen: Var det riktig å støtte NTA-demonstrasjonen 16/11? Truls B. og det gamle DSAU mener det. Begrunnelsen er følgende:

1) De var enige i alle parolene

2) Tidligere soneparole var kutta ut

3) Parolegrunnlaget slik det så ut var uttrykk for et press (vellykka?) fra vår side.

4) Det ville se rart ut dersom vi nå ikke støtta (dette siste er en begrunnelse gitt

meg av et daværende DSAU-medlem).

Mine innvendinger er:

1) Vi må ikke bare vurdere parolene - vi må vurdere helheten, prøve å forutse funksjonen - konsekvensene. Hele arrangementet ble oppfatta og brukt som et uttrykk for en samstemmig (til og med AKP!) protest mot USA/NATOs utplassering av nye atomvåpna, og bare det. Jeg oppfatter ikke SS-20-parola til å spille noen positiv rolle i dette jippoet.

2) Arrangementet fungerte slik at det bidro til å sementere folks fokusering utelukkende på våpna og den »gjerne» supermakta: det tjente overhodet ikke mine to målsettinger.

3) Vår støtte kunne bidra til å legalisere NTA for progressive som ikke helt har gripi hvorfor AKP ikke støtter NTA.

TB ber meg i FFP-mars kommentere uenigheten om jobbinga i NTA. Jeg har gjort et forsøk mht denne konkrete demonstrasjonen: Det fører oss på ville veier hvis vi stirrer oss blinde på detaljene og ikke innser at »riktige» deler kan være elementer i et »reaksjonært maskineri».

Jeg oppfordrer igjen TB til å studere om hans lille orienteringskart stemmer overens med et strategisk kart i større målestokk.

Taktikken overfor og i NTA får ligge til seinere når vi eventuelt får avklara om vi vil legge taktikk ut fra den samme strategi.

Jeg skreiv helt innledningsvis at jeg mener det er helt feilaktig å fokusere bare

på atomvåpna. Samtidig omhandla det siste innlegget mitt nettopp atomvåpnas betydning - konsekvensen av relativ ulikevekt. Jeg blir oppfatta som Reagan-tilhenger og tilhenger av utplassering. Jeg vil derfor forsøke å presisere mitt syn: Ved siden av at atomvåpen har stor sprengkraft og er vanskelig å bekjempe, er det mest spesielle ved denne typen våpen at det er svært vanskelig å beregne *ettervirkningene* dersom våpnet brukes. Resultatet av en omfattende utveksling av strategiske atomvåpen mellom de to supermaktene er imidlertid lett å forutsi : En total ødeleggelse av helt sentrale deler av jordkloden, noe som med sikkerhet også ville bety utslettelse av det imperialistiske økonomiske systemet. Dette faktum gjør at denne form for atomkrig er helt usannsynlig. En bruker av atomvåpen må ha gjort grundige undersøkelser mht politiske og militære fordeler og ulemper før våpnene brukes. Det er svært vanskelig å gjøre slike undersøkelser - undersøkelser som garanterer at bruken av atomvåpen ikke slår tilbake på brukeren selv .Dette er også et moment som fungerer begrensende på bruk av atomvåpen.

Det som imidlertid gir en besitter av atomvåpen gode kort på hånda er det faktum at han kan oppnå politiske og militære fordeler ved å *true* med å bruke atomvåpen. Enkelte lands regjeringer kan trues til kapitulasjon: dersom det ikke nytter kan trusselens alvor demonstreres ved å ødelegge en mindrebey. En slik handling vil representere en relativt uimotståelig utpressing.

På den andre sida vil slike trusler være helt uegnet dersom den truede sjøl besitter atomvåpen og derigjennom mulighet for gjengjeldelse. (Jan M' leverer forresten et tilsvarende eksempel i KK 26/3 mht bruk av gass mot h.h.v.

London og Berlin, Etiopia og Afghanistan). Det er i dette lys en må se den påtenkte utplasseringa av nye atomvåpen i Vest-europa.

Det er for jævlig at det skal være sånn - men det er like forbanna et faktum: Sjansen for bruk av atomvåpen (enten som press eller reelt) øker dersom mulighetene for effektiv gjengjeldelse ikke er tilstede.

Ut fra dette vil jeg fremdeles påstå at løpeseddelen utgitt av Oslo AKP, RU og NKS er positiv feilaktig på det punktet der det påstås at utplassering av NATOs nye atomraketter vil øke mulighetene for atomkrig i Europa.

TB påstår at jeg blander sammen to ting. Han mener at USA, dersom Sovjet presser eller faktisk bruker (demonstrerer) atomvåpen mot et vesteuropeisk land, vil kunne gjengjelde dette ved bruk av interkontinentale raketter fra USA»Men det er samtidig like klart at både USA/NATO og Sovjet har interkontinentale raketter nok til å ramme hverandre til bortimot utslettelse». (FFP-mars s.13).

Etter min oppfatning er dette helt urealistisk. Skulle USA risikere et utslettende angrep mot eget kontinent for å svare på Sovjets press mot f.eks. Danmark? Sovjet er opplagt klar over dette, samtidig som de innser at effektive trusler fra USAs side først kommer i stand når USA kan svare (fra baser i vesteuropa) uten å risikere sitt eget skinn. Eller sagt på en annen måte: Bruk av atomvåpen mot land i vesteuropa ville føre til gjengjeldelse dersom det var utplassert Tomahawk (cruise) og Pershing II.

Dette er også en jævlige situasjon, men like fullt en realitet vi ikke kan lukke øya for.

Av plasshensyn skal jeg ikke gå inn på andre faktorer som kan hindre bruk av atomvåpen. Det får komme i et seinere innlegg.

Så til slutt. Er jeg for eller mot utplassering av de så mye omtalte nye atomvåpna i Vest-europa? *Jeg er mot utplasseringen.* Begrunnelsen er følgende: Sjøl om dette sannsynligvis øker faren for at Sovjet vil bruke sine SS-20- raketter, Sjøl om det sannsynligvis vil føre til at USA/NATO neppe kan svare på slike angrep (pga den enorme opptrappingen det ville bety å bruke USAs strategiske våpen), sjøl om dette sannsynligvis vil øke muligheten for kapitulasjoner fra vesteuropeiske regjeringer, vil jeg underordne dette fordi:

- utplasseringa av våpna skjer i stedet for politisk mobilisering mot sosialimperialismen.

- Det skjer i stedet for en konvensjonell opprustning som vil muliggjøre at folkene

sjøl har gode muligheter for å føre nasjonal frigjøringskrig mot Sovjet.

- Utplasseringa trekker midler bort fra helt nødvendige satsinger som vil styrke muligheten for å føre en nasjonal frigjøringskrig.

Våre konkrete paroler i denne sammenheng må ta utgangspunkt i disse forholda.

I tillegg må vi legge vekt på styrking av sivilforsvaret, bygging av tilfluktsrom og sist men ikke minst: Vi må propagandere for folkekrigens avgjørende betydning for å avskaffe imperialismen.

Rafael

Trekk, vi har ikke all verdens tid ...

Tom side

